
NAWODZIĆ SIĘ (2) *vb pf*

a oraz o jasne.

inf nawodzić się (1). \diamond *praet 2 sg m* -ś się nawodził (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pf od „wodzić” z formantem *na-* + *się* wyrażającym dosyt lub nadmierność (2) :

Zwrot: »(dosyć) nawodzić się za nos [kogo (G pl)]« = *zwieść, podporządkować sobie wiele ludzi w celach oszukańczych* [szyk zmienny] (2): *Summa eludendi occasio est mihi nunc senes, O mamze teras wyborną pogodę nąwodzić fie zá nos ftarców. Mqcz 258a; Satis diu verba dedisti nobis, Doficieś fie fie [!] długo nas zá nos nąwodził/ doficieś nas zwodził. Mqcz 369c.*

Formacje współrdzenne cf WIEŚĆ.

RS